4 Azs 461/2004-44

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **N. K. A.**, zast. Mgr. Jaromírem Novotným, advokátem, se sídlem Ke Stadionu 2830, Kladno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2004, č. j. 11 Az 133/2003 - 14,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k Městskému soudu v Praze poštovní přepravou dne 7. 5. 2004 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 3. 2003, č. j. OAM-12549/VL-10-P16-2001, jímž žalovaný zastavil řízení o udělení azylu žalobci podle ustanovení § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), s tím, že žadatel o udělení azylu se bez vážného důvodu opakovaně nedostavil k pohovorům podle ustanovení § 23 odst. 2 zákona o azylu, ač byl řádně předvolán a na základě do té doby zjištěných skutečnosti nebylo možno rozhodnout.

Dodatečným podáním stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení rozsudku kasační stížnost prostřednictvím Městského soudu v Praze, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, uložen dne 24. 3. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění platném a účinném v době doručování (dále jen „o. s. ř.“), platilo, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do 10ti dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. nejblíže následující pracovní den.

Vzhledem k tomu, že v posuzované věci připadl desátý den úložní lhůty na sobotu 3. 4. 2004, bylo třeba za den doručení považovat pondělí 5. 4. 2004.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatel si vyzvedl zásilku u Městského soudu v Praze osobně dne 26. 4. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, bylo pondělí 5. 4. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 19. 4. 2004.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla, jak vyplývá z údajů uvedených na poštovní obálce, Městskému soud v Praze zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence (podána na poště) až dne 7. 5. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji musel podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Stěžovatel v doplňujícím podání ke kasační stížnosti rovněž navrhoval, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu